

Toelichting bij het werk van de jury

Goede mensen,

Paulus spreekt in een van zijn brieven over hardlopers die zich in het zweet werken voor het winnen van een wedstrijd. Ze sloven zich allemaal uit, maar slechts één verdient de lauwerkrans.

Ik ben ontzettend dankbaar dat we als jury van de Religieuzenprijs 2007, degene die gelauwerd gaat worden al geruime tijd vooraf hebben mogen laten weten dat ze de prijs had verdiend. Dat gaf mevrouw Maartje Romme de kans om zich goed op deze dag voor te bereiden en tevens om reeds publicitair goed actief te kunnen zijn. We bespaarden velen de spanning om via een te openen enveloppe hier ter plekke te moeten vernemen wie deze prachtige prijs heeft gewonnen.

Vanaf juli 2006 hebben Zr. Renée Geurts, Gisela Hoeve en ik, gesteund door een zeer vlot functionerend secretariaat van de KNR in de persoon van Will van de Ven en met de deskundige hulp van Ad Leijs, gestalte proberen te geven aan een initiatief dat al vanaf 2000 lag te broeden en in begin 2006 door de KNR daadkrachtig is opgepakt.

We hebben met elkaar afgesproken dat ik namens de voornoemde personen kort verslag zal uitbrengen van onze werkzaamheden.

Laat ik beginnen te zeggen dat we erg prettig hebben samengewerkt. We maakten vergaderingen mee waarin we dachten dat dit initiatief geen poot had om op te staan, om tenslotte met een dankbaar gevoel te mogen constateren dat er meer dan 280 pagina's aan papier in de brievenbus vielen, die met veel wierook en welgemeende bewoordingen van waardering 47 projecten aan ons voorlegden. We lazen dus 47 maal "dat de ondergetekenden dús van mening waren dat de Religieuzenprijs 2007 aan déze specifieke kandidaat diende te worden uitgereikt."

We hebben dit keer gekozen voor een prijs die toegekend zou worden aan mensen of instellingen die zich inzetten op het terrein van zorg, in de meest brede zin van het woord.

Dat had tot gevolg dat er een breed scala van zorgelijke of zorgvolle projecten op onze tafel kwam.

Vijf maal ging het om de zorg rond ouderen.
Zes maal werd onze aandacht gevraagd voor projecten rond stervensbegeleiding.
Vijf maal ging het om hulp aan drugsverslaafden en aidspatiënten.
Dan lagen er vijf projecten rond vluchtelingen­zorg.
Vier maal werd onze aandacht gevraagd voor opvang van probleemjongeren en
straathoekwerk.
Twaalf maal scoorde het presentiepastoraat,
viermaal werken met vrouwengroepen.
Tweemaal kwamen de dak- en thuislozen op tafel
en vier keer lagen er projecten rond de derde wereld om te beoordelen.

Bij het lezen van de inzendingen
viel ons steeds weer op
hoe zeer mensen in ons land zich inzetten voor vrede en gerechtigheid,
voor lieve zorg en diep menselijk meeleven,
voor enthousiaste en toegewijde aandacht in zorg voor de mensen om ons heen.
We werden niet alleen enthousiast over het aantal inzendingen,
maar vooral door de grote waardering
die de inzenders naar voren brachten,
voor gegrepen mensen, door mannen en vrouwen,
die het nog zien zitten met onze wereld ,
als we ons hart en onze zinnen voor de goede zaak willen openstellen.
Pakken met mededogen op onze vergadertafel.
Kom er eens om.

De reacties kwamen uit Rotterdam, Eindhoven,
Oudenbosch, Boxtel, Amsterdam,
Maastricht, Leeuwarden, Tilburg,
Wittem, 't Harde, Waalwijk, Den Haag,
Den Bosch, Groningen, Utrecht en Roden.

Met veel zorg hebben we een uitzuiveringsproces doorgemaakt,
waarbij we tenslotte een klein aantal projecten overhielden.
We hebben op een zeer serieuze wijze een uiteindelijke keuze gemaakt.

Eén van de projecten betrof dat van Eric Njei Akúm, vanmiddag hier aanwezig,
een politiek vluchteling uit Cameroen.
Hij verblijft sinds 2000 in ons land.
Hij zet zich in voor Soa/ Hiv en Aidspreventie.
Hij doet dat ondermeer door het opvoeren van een toneelstuk
dat al in 45 asielzoekerscentra in Nederland is opgevoerd.
Tevens richtte hij een nationale en internationale organisatie voor dit doel op.

-3-

Uiteindelijk hebben we gekozen
voor de bewogen inzet van mevrouw Maartje Romme,
die hier vanuit Amsterdam,
zich op een bijzondere wijze inzet voor medemensen met een verslaving.
De voorzitter van de KNR gaat daar straks nader op in.
En ook zij zal zélf vanmiddag ons over haar motivatie vertellen.

Met dank aan het vele en goede secretariaatswerk vanuit de KNR kunnen we met Paulus zeggen:

“We hebben de goede strijd gestreden.
Onze wedloop is volbracht.
Voor het overige ligt nu de krans van erkenning gereed
voor één vrouw welke aanstonds aan haar zal worden uitgereikt.
Wij waren rechtvaardige rechters.
Niet alleen voor haar, maar voor allen die zich lieten kandideren.”

Met dank aan allen die zich op welke wijze voor dit resultaat inzetten,
geef ik graag het woord weer terug aan onze dagvoorzitter Leo Ruitenbergh.

Wim Swüste